

May 13, 2008 Ethiopian Calendar (EC)
January 22, 2016, Gregorian Calendar (GC)

Number: 154647

To: Federal High Court
19th Crime court hearing
Addis Ababa

Prosecutor: Federal State Prosecutor

Defendants: Okello Akway Ochalla and others

Statement of defendant number 1 as per criminal code number 148

I, the defendant, am currently a Norwegian citizen. During my time as the Governor of Gambela region, over 400 members of the Anuak community were murdered in April 1996 EC [December 2003, GC]. As I could not come to agreement with federal authorities – some of whom are still in power – about the cause of the killings, the number of people who died, and reasons as to why the Anuak community was targeted, I feared for my life and left the country to live in exile; first, to South Sudan and later to Norway.

While in Norway I could not come to terms with the killing of the Anuaks in April 1996 EC [December 2003, GC] and the human rights abuses they face, both as a human being and as a member of the targeted Anuak community. As a result, I consulted with members and groups of the Anuak community in Europe, the US, and Canada who are struggling to secure the rights of the Gambela people in general and the Anuak ethnic group in particular. While on a trip to visit my relatives and friends who went into exile in 1996 EC [2003 GC] before me and afterwards who are living in a South Sudanese refugee camp, I was arrested in the hotel I was staying in by the South Sudanese security agents on 14 July, 2006 EC [March 23, 2014 GC]. I was deported to Ethiopia by South Sudan security agents. After that I was charged under 1996 EC [2003 GC] Ethiopian Federal Democratic Republic criminal code article, 32/1/A and B: 38/1 and under anti-terrorism proclamation number 652/2001 [2009 GC] under article 4 along with six other individuals, three of whom are known to me and the remaining three, I do not know.

The state prosecutor document of 04/10/2006 EC [June 11, 2014] brought general charges that the defendant along with other defendants, was a prime participant and had agreed to conspire on criminal acts. The defendant was charged as a senior leader and member of an

armed group, Gambela Peoples Liberation Movement (GPLM) and Gambela Democratic Movement (GDM), working to bring down the constitutional order through military means and terrorist action with the objective to secede the Gambela region from the Ethiopian federation system. It was also charged that in order to achieve their political objectives, the defendant mobilized members of ethnic groups in the US, Australia, Europe, and other areas; recruited and organised them; collected a substantial amount of money; negotiated with Eritrea-based terrorist groups and established various terrorist organisations; used various terrorism techniques; accepted various roles in the terrorist groups; and had discussions with leaders of organisations that are known by the Ethiopian Parliament as terrorist organisations such as Daud Ibsa of OLF [Oromo Liberation Front] and Dr. Berhanu Nega of G-7 [Ginbot 7], with a view to review the political objectives and come to agreement with those terrorist organisations; for several years, recruited, organised and provided various military and political training to youth in the country and outside the country for terrorist activities; and entered into agreement with South Sudanese rebels including David Yauyau and Josehp Lelemoy in the areas of financial and logistical support to bring together their members with South Sudan rebels to carry out terrorist activities.

It was also charged that the defendant:

- Gave biased statements that favoured his ethnic group to various Ethiopian and international media outlets with regards to 1996 EC [2003 GC] conflict in the region
- Gave speeches that encouraged violence and promoted ethnic groups into violent conflict
- Defected with his private security and driver and went into exile
- Gave statements that encouraged ethnic groups by speaking to media outlets including: BBC, VOA, and Canada-based Gambela Today, in addition to Eritrean TV and OLF Radio
- Accepted the position of managing Foreign Relations from the founder and leader of GPLM
- Recruited, organised, and gave instruction to members from Europe and America to contribute \$50, and took steps to send money to US-based terrorist group leaders
- Participated in a teleconference with terrorist group leaders to discuss ways to send Peter Kaga to Eritrea in order to seek military support,
- Led GDM until the time he was brought under control/arrested
- Travelled to Eritrea in his capacity as the chairman, presented his terrorist plans and negotiated with Eritrean authorities around military support, political and military base support
- Discussed with Asmera-based OLF leader, Doud Ebsa
- Led the US-founded GDM
- Negotiated and made contact on several occasions with G-7 leaders
- Based his headquarters in Nairobi and recruited additional executive members, created new organisational structure, and organised more than 860 new members
- Made armed terrorist group members join South Sudanese rebels in order to receive military and logistical support

In support of the above points in the charge document, the state prosecutor brought forward 4 witnesses, a defendant statement taken by the police, and other documents the prosecutor claims to be from the defendant's e-mail.

In response, the defendant, in line with the law, submitted the following defense statement;

1. With Regard to the Law

1.1 I, the defendant, while I was the Governor of the Gambela National Regional State administration, witnessed more than 400 Anuak people murdered by the Ethiopian defence force. This was carried out without my knowledge. Given I opposed their action and due to fear of further reprisal against me, I left Ethiopia and did not return to the country. I was arrested out of Ethiopia, in South Sudan. I, the defendant, am fully convinced that the activities I carried out while out of the country, to promote and protect the rights and interests of the people of Gambela in general and that of the Anuaks in particular, are legitimate and anyone in my position would have carried them out similarly. I did not carry out any activities to harm any individual civilians. There is a great difference between planning and taking action against civilians and an action that opposes the government through dissent. Even though it is assumed that my activities were considered criminal activities, I carried out my activities outside of Ethiopia. After I left Ethiopia, I did not carry out any activities in the country. There was no impact on Ethiopia as a result of my activities while outside Ethiopia. Thus, in accordance with 1996 EC [2003 GC] proclamation article 25, the defendant activities, although considered terrorist or any other criminal offence, can not be deduced that they were carried out in Ethiopia. Hence, any activity that was not carried out in Ethiopian territory and had no impact on Ethiopia, not only would invalidate the Ethiopian court to look into the case, but also contravene the country's constitution and international legal provisions. In light of this, the court has no mandate or power to give a verdict on the case. Thus the case should be dropped and closed.

1.2 Even though, the activities that I, the defendant, carried out are considered to have been carried out in Ethiopia, the Ethiopian government should follow international legal norms by requesting permission of my country to extradite me to Ethiopia instead of kidnapping me and forcibly bringing me to Ethiopia. I, the defendant, on July 14, 2006 EC [March 23, 2014 GC] while on a trip to see my family and friends in South Sudan, was detained by South Sudanese security agents at the hotel I was staying at in Juba, and was handed over to the Ethiopian defence force and later brought to Ethiopia by an Ethiopian military airplane. There was no arrangement for the Ethiopian government to follow international legal rules of seeking permission from the South Sudanese authorities. I did not have an opportunity to argue my case against the Ethiopian government action that contravened international legal norms. My country of nationality, Norway, did not get an opportunity to give their opinion on the Ethiopian government's action of kidnapping me from South Sudan. In this regard, the Ethiopian government's action to kidnap me from South Sudan invalidates the agreement between Ethiopia and South Sudan that was agreed upon between the two countries in 2012. The two countries are under international legal

obligations to honour their terms of agreement once they conclude such bilateral treaties. In accordance with bilateral agreement signed between Ethiopia and South Sudan, the Ethiopian government should have formally requested that the South Sudanese government hand over the detained person. But as the Ethiopian government did not follow the terms of agreement by kidnapping me, the defendant, from a sovereign and independent country, it has violated the terms of a bilateral treaty between the two countries in broad daylight. In addition, Ethiopia, by kidnapping me and bringing me to Ethiopia, has violated its own Constitution article 17/2, the Universal Declaration of Human Rights article 9, and the African Human and Peoples Rights Charter article 6 that stipulates that no one should be arrested or detained outside the legal provisions.

The manner in which I was arrested and brought to Ethiopia violates Ethiopian, African, and international legal instruments and violates human rights, and the court should not give its verdict on the case and discontinue the court hearing so that I am returned back to my country, Norway.

1.3. In this regard, the charges brought against me, the defendant, were based on the Anti-Terrorism Proclamation of November 22, 2001 EC [July 29, 2009 GC]. The proclamation incorporates legal decrees that lack transparency, and contradicts legal provisions. The proclamation classifies any activities that oppose the government as terrorism. It not only restricts or limits the rights of citizens but also does not give clarity to citizens as to which activities are classified as terrorist acts so that they can refrain from such activities. In this regard, apart from the defendant being charged under the Proclamation Article 4 and the activities that the charge claims to have been carried out under the Proclamation Article 3 which belong to terrorism, the charges do not specify which activities I planned, prepared, conspired, initiated or attempted to have carried out. Basically, any activity as per the Anti-Terrorism Proclamation Article 3 is considered to be a terrorist act even when intending to promote political, religious, ideological objectives, by coercing the government or the public or section of the public. To oppose the government in any way, or to plan and prepare to oppose the government by any means cannot be labelled as terrorism. In this regard, I, the defendant, carried out activities based on the opinion that the people of Gambela are oppressed and face serious injustice, and to liberate them from this oppressive regime. My activities could be termed as deciding or planning to oppose the regime rather than an attempt to coerce the government at the expense of civilians as stipulated under the proclamation. Thus, as the activities do not show planning or preparing to achieve the objective of coercing the government at the expense of the public, the charges under the Anti-Terrorism Proclamation have no validity.

1.4. The Anti-Terrorism Proclamation 652/2001 [2009], upon which the charges were based against the defendant, was issued on the Negarit Gazet and came into force in November 22, 2001 EC [July 29, 2009 GC]. The Ethiopian Constitution article 22 clearly stipulates that there is no retrospective for crimes that are committed before a law has come into

force. In light of the constitution, the amended criminal code article 5/1 of 1996 EC [2003 GC] also clearly stipulates the principle of non-retrospectivity. This fundamental Ethiopian constitution-endorsed legal issue is based on regional and international legal instruments. In addition to the fact that the legal framework provides protection for citizens not to be criminalised for activities they had no knowledge of being criminal activities, while the fundamental legal framework clearly stipulates in the above, in accordance to Ethiopian federal constitution and other constitutions of the members of federation, the charges that were brought against me were based on the anti-terrorism law that came into force after the activities that I was accused of and that took place between 1996-2000 EC [2003-2007 GC]. Even though it is assumed that the activities are terrorist activities as per the proclamation that came into effect on November 22, 2001 EC [July 29, 2009 GC], it contradicts the two fundamental legal principles and does not provide ground for charges against the defendant.

2. With regards to evidence

The state prosecutor brought forward Nyigwo Kumachari as a witness against the defendant. The witness was among those who visited me at Melke Hotel, South Sudan and along with witnesses 3rd and 4th who were detained in South Sudan, tortured, and suffered at the Ethiopian central police station for a long period. The state prosecutor witness later on gave a statement against me and other defendants in his effort to negotiate his way out of the Ethiopian prison. The witness was faced with the choice of being charged as a terrorist and was expected to serve a heavy penalty or offered a chance to be a witness with the result of being freed from jail. As this process was carried out under duress, the witness' statement is not valid to be considered while making a legal decision. The witness stated having heard that I was a leader of GDM and the objective of the movement was to liberate Gambela peoples through armed means and was detained while he was visiting me, but he had not known me in person prior to his detention.

With regards to the claim that I, number 1 defendant, had recruited people for an armed struggle, the witness failed to confirm that I had carried out a propaganda or any terrorist activities as detailed in the Anti-Terrorism Proclamation such as planning, conspiracy, and preparing terrorist activities. Instead, the witness statement focused on the fact that the GDM was founded in Juba and that when the organisation was established, I was not there and I was not the founding member of the organisation. The witness failed to confirm that I had recruited people – even the people claimed to have been recruited by me, have not come into contact with me in person and I had not issued them orders. The witness also confirmed that he is not aware of the organisation's objective is to liberate Gambela and does not know if the organisation has armed members. The witness confirmed that he had heard of the defendant being the chairman of GDM and that he had not met him in person; that the witness met the defendant for the first time in South Sudan when he visited him, but they were detained by South Sudan security agents; that at that time, the defendant, as a chairman of the organisation or other rank, did not give any leadership, and that the

witness did not know about the role of the defendant apart from the fact that he heard of the defendant being the leader of the organization but did not know anything about the defendant during the official formation of the organization and that he is not aware of the defendant as chairman or any other role that was decided during the general assembly of the organization. In general, the witness statement that he gave for fear of negative outcomes if he refused and under duress, has no validity to be heard in this court or in any other organs of the government for unfounded charges of terrorism and for being the chairman of GDM, an organization that was not named as a terrorist organisation and the fact that I the defendant had not planned or prepared to commit any terrorist activities.

The state prosecutor brought another witness, Sisay Shiwaga, to testify on evidence claimed to be from my e-mail. The witness claimed that he saw the defendant printing documents from my e-mail address. But the witness failed to confirm whether he got my e-mail password voluntarily in addition to the fact that he could not differentiate the documents he claimed to have been printed from my e-mail. Instead, the state prosecutor put forward evidence that he claimed to support the case.

1. The GDM leadership document sent to the G-7 administrative council for cadre and senior leadership training. This document, as it shows, is at the draft stage. In addition, there is nothing that indicates that the document was sent to the G-7 administrative council. There is no further evidence that indicates that the document was prepared by defendant number 1 for the administrative council. Even looking at the content, the document shows that it was intended for cadre and senior management training and there was no mention of any military training. Although, the document is intended for cadre and senior leadership training, there is nothing that shows that the training took place. In general, the document does not provide any evidence to support the charges of terrorism and provides no further indication that shows that I prepared and planned to carry out terrorism as charged.
2. The state prosecutor brought a document of MOU [Memorandum of Understanding] between the GDM and alliance. The document does not provide evidence that supports that the two parties agreed to commit themselves in undertaking the intended activities. Furthermore, there is no evidence to show the contribution of defendant number 1 in reaching this MOU. Rather than showing that the two parties intend to commit themselves in taking a common stand to fight together, there is nothing to indicate that the two parties agreed to commit any terrorism activities detailed under proclamation article 3 in Ethiopia and against the interest of Ethiopia. As the document was not signed by defendant number 1, there is no ground for the document to serve to support the charges against the defendant. Even though it has been accepted to support the charges against the defendant, it does not provide evidence that indicates planning and preparation for terrorism activities and it should be removed.

3. Another piece of supporting evidence is the document that claims to support bringing together those groups that struggle in the name of the people of Gambela and create a new structure and strategies. In this document, there was a mention of GPDAP, a new organisation. There is no evidence that shows that this party has planned and prepared to carry out any terrorism activities against Ethiopia and against the interest of Ethiopia. There is no mention of the name of the party in the charges. There is no proof that the document was sent to defendant number 1 and that the defendant planned and prepared to carry out terrorism activities as detailed in the charges. Thus, as this document has no validity in the case, it should be removed.

With regards to the claims that I gave a statement that mobilised the people of Gambela to undertake terrorism activities, I detailed in my defence statement that I was invited to give a statement at the anniversary of remembering Anuak victims of 1996 EC [2003 GC] and I did not plan and had not thought to give such speech. The statement I gave detailed the historical fact of Gambela and the detailed accounts of 1996 EC [2003 GC] campaign of murder. This speech has no validity to the case and should be removed.

With regards to information collected from the South Sudanese Intelligence Council on defendants number 1 and 2, by the Ethiopian national information and security that later on was sent to the federal police investigation section, the document does not show any indication that the document was collected by the South Sudanese Intelligence Council and should not be trusted. In the second page of the document, the contact numbers that were used for communication between the 2nd and 1st defendant, there is no indication to show that they belong to the 2nd and 1st defendants. In addition, the number /2112131347/ that was claimed to belong to the 2nd defendant is completely not known in South Sudan's data records. Another point related to the telephone number on page 5 claimed that defendant number 1 telephoned the 2nd defendant in Juba on 22/11/2013. The number 251921313477 claimed is an Ethiopian telephone number and as there is no proof that the number could work in South Sudan, it gives less chance to trust the document. Examining the document in detail, even the communication that was claimed between the 2nd and 1st defendants is a direct interpretation of the body that prepared the document instead of direct communication between the two defendants. Even assuming that the two defendants had communication between themselves and given that the nature of communication put in the document would not give accurate direct intention of the two defendants.

In general, as the document does not show any criminal offence by defendant number 1, it should be removed.

Another document that was brought forward by the state prosecutor is the amendment of GDM political programme to G-7. In this regard, it is claimed that defendant number 1 founded a new political organisation, GPDAP, the objective of which was to promote democratic governance in Gambela. However, there is no indication to show that the organization was engaged in terrorism activities or any other criminal activities. Instead, in the document, there is clear evidence that defendant number 1 intended to promote democratic governance in Gambela which is a positive step in the direction of democratic

governance rather than the claim that there is an intention to secede Gambela from the rest of Ethiopia. Thus, the positive intention of democratic governance would invalidate charges of state prosecutor.

The final document that was brought against defendant number 1 by the state prosecutor is a statement the defendant gave to the police in accordance with criminal code number 27. Initially, I, the defendant, was kidnapped contrary to the constitutional provision and involuntarily. After being kidnapped and suffering in detention for more than three months without any defence lawyer and communication with anyone, I was made to suffer in detention. The defence statement was made to look as if it was voluntarily submitted to the court, and shows detailed account of events including the colour of the vehicle and plate number. These detailed events recorded several years ago cannot not be remembered by the human mind. The detailed accounts of events given as though I, the defendant, gave it voluntarily, would put doubt to the court and are proof that I did not give the statement voluntarily. In addition, at the time I was giving the statement to the police, I was under the environment where the police investigator had put the pistol on the table in front of me and I was being tortured. I made this clear during my defence statement to the court. The statement I gave under duress and involuntarily is contrary to the Constitution article 19/5 and should not serve as evidence to support the case brought against me.

In addition, even in the statement I gave under duress, with great sadness, I tried to explain the suffering of the people of Gambela in general and the killing of Anuak in particular that took place in the past and the continuation of injustice and oppression against the people. I did this to reverse the grim situation of the people, by opposing those who wish to oppose the government and in any way I did not plan or prepare for terrorism activities to secede Gambela from the rest of Ethiopia or as detailed under Anti-Terrorism Proclamation to carry out terrorism activities against civilians or the society. In fact, in my defence statement, I explained that I was relieved from my role as a chairman of GDM because of my stand and belief in Ethiopian unity. In the defence statement that I gave in relation to the fact that I was dismissed on the above ground of working with groups that believe in Ethiopian unity, I provided supportive evidence released through the internet. Furthermore, I mentioned in my defence statement that for the first time, I came to know defendants 5, 6 and 7 when I was arrested in the hotel I was staying at in Juba and later was taken to the airport where they were brought from another section of the detention centre. The defendants themselves confirmed this fact in their defence statement to the court and the statement they gave to the police investigators. In addition, the defendants proved that their arrest had no connection as they were detained by the Anuak traditional King. In this regard, the claim that I had an armed group as stated in the charges, has no validity and ground.

In general, rather than saying that the defendant activities oppose the government which is in line with the constitution, there is no evidence to support claims that I carried out activities contrary to anti-terrorism proclamation to promote my political, religious and ideological objectives and I did not carry out any terrorism activities against the civilians, or plan on bringing down the government or terrorising the society or any part of the society. Thus, I ask the court to drop charges and set me free.

ለፌዴራል ከፍተኛ ፍ/ቤት
19ኛ ወንጀል ችሎት
አዲስ አበባ

ከሳሽ:- የፌ/ዐ/ሕግ

ተከላሾች:- እነ ኦኤሎ አኳይ ኡቻላ /7 ሰዎች/

በወ/መ/ሥ/ሥ/ሕ/ ቁጥር 148 መሰረት ከ1ኛ ተከላሽ የቀረበ የክርክር ማቆሚያ
ንግግር:-

ተከላሽ በአሁኑ ወቅት የኖርዌይ ዜግነት ያለኝ ሲሆን በ1996 ዓ.ም የጋምቤላ ብሔራዊ ክልላዊ መንግስት ንጋዴዎች ሆኜ እያለው በታህሳስ ወር በአብዛኛው በአካባቢ ብሔረሰብ አባላት የሆኑ ከ400 ያላነሱ ሰዎች ሲገደሉ በተገደሉት ሰዎች ማንነት፣ ቁጥር እና ለመገደላቸው ምክኒያት በሆኑት ጉዳዮች ላይ በወቅቱ ከነበሩት እና አሁንም በሥራ ላይ ካሉት እንዳንድ የፌዴራል መንግስት ባለሥልጣናት ጋር ባለመስማማቱ እና በሕይወቱ ላይም አደጋ በመጋረጡ እገራቷን ለቅቄ መጀመሪያ ወደ ሱዳን፣ በኋላም ወደ ኖርዌይ እገር በመሄድ ኖራለሁ።

በኖርዌይ እገር እያለሁም የክልሉ ንጋዴዎች እያለሁ በታህሳስ ወር 1996 ዓ.ም አይኔ እያየ በአካባቢ ብሔረሰብ አባላት ላይ የተፈፀመው ግድያ እና የተለያዩ በደሎች እንደሰውም፣ እንደ የብሔረሰብ አባልም የሕሊና አረፍት ስለነሳኝ በአውሮፓ፣ በአሜሪካ እና በካናዳ ለጋምቤላ ሕዝቦች በአጠቃላይ እና በተለይ ደግሞ ለአካባቢ ብሔረሰብ አባላት መብቶች እንቃገላለን ከሚሉ ግለሰቦችና ቡድኖች ጋር ለመገናኘት መክራለሁ። በዚህም መሐል በ1996 ዓ.ም ከአኔ ቀደም ብለው እና ከአኔ በኋላ ከክልሉ ተሰደው በደቡብ ሱዳን የሰደተኞች ጣቢያ የሚገኙ ዘመዶች እና ንደኞችን ለመጠየቅ ወደዚያው ተገዢ እያለሁ መጋቢት 14 ቀን 2006 ዓ.ም በያዝኩት ሆቴል አርፌ እያለሁ በደቡብ ሱዳን የፀጥታ ሐይሎች ተይዘው ለኢትዮጵያ መንግስት ተላልፈው የተሰጠሁ ሲሆን በኋላም ከማውቃቸው ሶስት ሰዎችና ጭራሽ ከማላውቃቸው ሌሎች ሶስት ሰዎች ጋር በአንድ ላይ በ1996 ዓ.ም የወጣው የኢ.ፌ.ዲ.ሪ. የወንጀል ሕግ አንቀጽ 32/1/ 'ሀ' እና 'ለ'፣ 38/1 እና የፀረ- ሽብርተኝነት አዋጅ ቁጥር 652/2001 አንቀጽ 4 ስር የተመለከተው ተጠቅሶ ክስ ቀርቦብኛል።

ዐቃቤ ሕግ በ04/10/2006 ዓ.ም ጽፎ ባቀረበው ክስ ተከላሽ ከሌሎቹ ተከላሾች ጋር በዋና ወንጀል አድራጊነት ተከፋይ በመሆን እና የወንጀል አድማ ስምምነት በማድረግ ራሳቸውን የጋምቤላ ሕዝቦች ነፃነት ንቅናቄ /ጋ.ሕ.ነ.ን/ እና የጋምቤላ ዲሞክራሲያዊ ንቅናቄ /ጋ.ዴ.ን/ በሚል በሚጠሩ የሽብር ቡድኖች ውስጥ አመራር፣ አባልና ታጣቂ በመሆን ሕጉ

መንግስታዊ ሥርዓቱን በሽብር ጥቃት በማፍረስ የጋምቤላን ክልል ከፌዴሬሽኑ መገንጠል የሚል ፖለቲካዊ ግብ በማስቀመጥ ይህንኑ ፖለቲካዊ ግብ ለማሳካት በአሜሪካ፣ አውስትራሊያ፣ ካናዳና ሌሎች ሀገሮች የሚገኙ የብሔሩ ተወላጆችን በመቀስቀስ፣ በመመልመልና በማደራጀት፣ የተለያዩ መጠን ያላቸውን ገንዘቦች በማሰባሰብ እንዲሁም በአብዕ የሽብር ቡድኖችን በማቋቋም፣ የተለያዩ የሽብር ቴክኒኮችን በመጠቀም፣ በሽብር ቡድኖች ውስጥ ተልዕኮዎችን በመውሰድ በመንግስታዊ አሸባሪነት ተሰማርቶ ከሚገኘው የኤርትራ መንግስት ጋር በሽብር ዕቅዶች ላይ ድርድር በማድረግ፣ ከሌሎች በኢትዮጵያ ፖርላማ በአሸባሪነት ከተፈረጁ እንደ ኢ.ነ.ግ እና ግንቦት 7 ካሉ አሸባሪ ድርጅቶችና ከአመራሮቹ እነ ዳውድ አብሳ እና ዶ/ር ብርሃኑ ነጋ ጋር የሽብር አፈፃፀም ውይይቶችን በማካሄድ እንዲሁም የፖለቲካ ዓላማ ከሰላ ጭምር በማድረግ የመግባቢያ ስምምነት ላይ በመድረስ፣ በተከታታይ ዓመታት በሀገር ውስጥ እና ከሀገር ውጪ ያሉ ወጣቶችን ለሽብር ቡድኖች በመመልመል፣ በማደራጀት የተለያዩ ለሽብር ተግባር የሚረዱ ወታደራዊና ፖለቲካዊ ሥልጠናዎችን በመስጠት፣ እንዲሁም በእነ ደብረ ያው ያው እና የሱፍ ሊሊግሮ ከሚመሩት የደቡብ ሱዳን አማሪያን ጋር በፋይናንስ እና ሎጂስቲክስ ጉዳዮች በተመለከተ ስምምነት በማድረግ የሽብር አባሎቹም ከአማሪያኑ ተቀላቅለው የኃይል እርምጃ በማድረግ ለሽብር ጥቃት ሲንቀሳቀሱ ነበሩ በማለት ጥቅል ውንጀላ ካስቀመጠ በኋላ እኔ እንደኛ ተከላሽን በተመለከተ፡-

- በ1996 ዓ.ም በክልሉ ተፈጥሮ ስለ ነበረው ችግር ለተለያዩ የሀገር ውስጥና የውጪ ሚዲያዎች የተዛቡና ወገንተኛነት የተሞላባቸውን መግለጫዎች ሰጥቷል፤
- የብሔሩን ተወላጆች ለአልቲት የሚያነሳሱ ንግግሮችን አድርጓል፤
- ከግል እጃቢውና ሹፊሩ ጋር ሀገር ከድቶ ወጥቷል፤
- የኤርትራ ቴሌቪዥንና የኢ.ነ.ግ ሬዲዮ ጨምሮ ለቢቢሲ፣ ለቪኦኤ፣ ለካናዳው ጋምቤላ ቴዎይ እና ሌሎች ዓለም አቀፍ ሚዲያዎች የብሔሩን ተወላጆች ለግጭት የሚያነሳሱ መግለጫዎችን ሰጥቷል፡፡
- የጋ.ሕ.ነ.ን መስራች እና ሊቀመንበር ከነበረው ከፒተር ካጋ የውጭ ግንኙነት ኃላፊነት ሹመትን ተቀብሏል፡፡
- በአውሮፓ እና በአሜሪካ አባሎችን መልምሏል፤ አደራጅቷል፤ በወር 50 ዶላር መዋጮ እንዲዋጣ በማድረግም ያሰባሰበውን ገንዘብ አሜሪካን አገር ለሚገኙት የሽብር ቡድኑ አመራሮች እንዲላክ አድርጓል፤
- ከሽብር ቡድኑ አመራሮች ጋር በቴሌ ኮንፈረንስ ውይይት በማድረግ ከኤርትራ መንግስት የተጥቅ ድጋፍ ለማግኘት ፒተር ካጋ ወደ ኤርትራ እንዲሄድ በመወሰን ተሳትፏል፤
- ጋ.ዴ.ንን በቁጥጥር ሥር እስኪውል ድረስ በሊቀ መንበርነት መርቷል
- በሊቀ መንበርነቱ ወደ ኤርትራ በመሄድ የሽብር እቅዱን በማቅረብ በትጥቅ ድጋፍ፣ በፖለቲካዊ እና ወታደራዊ ቤዝ ዙሪያ ተደራድሯል፤
- በአስመራ የኢ.ነ.ግ ሊ/መንበር ከነበረው ዳውድ አብሳ ጋር ተወያይቷል
- በአሜሪካን አገር የተቋቋመውን ሌላኛውን ጋ.ዴ.ን በሊቀ መንበርነት መርቷል፤
- ከግንቦት 7 ለመንግሥት ጋር ተደጋጋሚ ግንኙነቶችን እና ድርድሮችን አድርጓል
- መቀመጫውን ኬንያ ናይሮቢ በማድረግ ሌሎች የሽብር ቡድኑ ሥራ አስፈፃሚዎችና አባላትን መልምሏል፤ አዳዲስ መዋቅሮችን ሰርቷል፤ ከ860 በላይ አዳዲስ አባላትን አደራጅቷል፤
- የሽብር ቡድኑ ታጣቂዎች ከደቡብ ሱዳን አማሪያን ጋር እንዲቀላቀሉ እና ወታደራዊና የሎጂስቲክስ እገዛ እንዲያገኙ አድርጓል፤

y

በሚል ከስ አቅርቦብኛል። ዐቃቤ ሕግ እነዚህን በክሱ ላይ የተገለጹ ፍሬ ነገሮች ያስረዱልኛል በማለት 4 ምስክሮችን፣ ተከላሽ ለፖሊስ የሰጠሁት ቃል ነው በሚል የቀረበውን የተከላሽነት ቃልና ሌሎች ከእኔ ከተከላሽ የሊ-ሜይል አድራሻ የተገኙ ናቸው የተባሉ ሰነዶችን በማስረጃነት አቀርቧል።

በመሆኑም ተከላሽ በቅድሚያ ሕጉን፣ በመቀጠል ደግሞ ማስረጃውን በማስመልከት እንደሚከተለው የክርክር ማቆሚያ ንግግራን አቀርባለሁ።

1- ሕጉን በሚመለከት፡-

- 1.1 ተከላሽ በ1996 ዓ.ም በጋምቤላ ብሔራዊ ክልላዊ መንግስት የክልሉ መስተዳድር ኘሬዚዳንት ሆኜ እያለሁ ከእኔ እውቅና ውጪ ከ400 በላይ የሆኑ የአኝዋክ ቤሔረሰብ አባላት ላይ በመከላከያ ሠራዊት ግድያ በመፈፀሙ እና ይህንንም በመቃወሜ እንዲሁም በራሴም ላይ አደጋ በማንገርበቡ ከአገር ከወጣሁ በኋላ ወደ ኢትዮጵያ አልተመለስኩም። የተያዘኩትም ከኢትዮጵያ ውጭ ደቡብ ሱዳን ውስጥ ነው። ተከላሽ በውጭ አገር ሆኜ የጋምቤላን ሕዝቦች በእጠቃላይ እና በተለይ ደግሞ የአኝዋክ ማህበረሰብ አባላትን መብትና ጥቅም ለማስከበር ያደረግኳቸው እንቅስቃሴዎች ተገቢ እና በእኔ በታ ሆኖ ሲፈፀም ያየ ማንኛውም ምክኒያታዊ ሰው ሊያደርገው የሚገባ ነው የሚል እምነት አለኝ። እንቅስቃሴዎቹንም ያደረግሁት በሰላማዊ ሰው ላይ ጉዳት እንዲደርስ በማቀድ አይደለም። በሰላማዊ ሰው ላይ ጉዳት ለማድረስ አቅዶ መንቀሳቀስና መንግስትን ተቃውሞ መቆም /Dissent/ እጅግ የተለያዩ ናቸው። እንደዚያም ሆኖ ተከላሽ ያደረግኳቸው እንቅስቃሴዎች ወንጀል ናቸው ቢባል እንኳን እንቅስቃሴዎቹ የተደረጉት ሙሉ በሙሉ ከኢትዮጵያ ውጪ ነው። እኔ ከኢትዮጵያ ከወጣሁ በኋላ በኢትዮጵያ ውስጥ ያደረግሁት አንዳችም እንቅስቃሴ የለም። ከኢትዮጵያ ውጪ ያደረግሁት እንቅስቃሴም በኢትዮጵያ ውስጥ ያመጣው አንዳችም ውጤት የለም። በመሆኑም በ1996 ዓ.ም በታወጀው የኢትዮጵያ ወንጀል ሕግ አንቀጽ 25 መሰረት ተከላሽ ያደረግኳቸው እንቅስቃሴዎች የሽብርም ሆነ ሌላ ወንጀል ቢሆኑ እንኳን በኢትዮጵያ ውስጥ ተፈጽመዋል ሊባል አይችልም። በመሆኑም በኢትዮጵያ ግዛት ክልል ውስጥ ባልተፈፀመና ውጤቱም በኢትዮጵያ ውስጥ ባልተገኘ ጉዳይ የኢትዮጵያ ፍ/ቤት ክሱን ማየቱ የአገሪቱንም ሕግ ሆነ ዓለም አቀፍን ሕግ የሚጥስ በመሆኑ ተቀባይነት የለውም። ከዚህ በኋላም ይህ ፍ/ቤት በጉዳዩ ላይ ውሳኔ ለማስጠት የዳኝነት ሥልጣን የለውም ተብሎ መዝገቡ ሊዘጋ ይገባል።
- 1.2 በሌላም በኩል ተከላሽ በውጪ አገር ያደረግኳቸው እንቅስቃሴዎች በኢትዮጵያ ላይ እንደተፈፀሙ የወንጀሎች ይቆጠራሉ ቢባል እንኳን የኢትዮጵያ መንግስት የዓለም አቀፍን ሕግ መሰረት በማድረግ ያለሁበት አገር አሳልፎ እንዲሰጠኝ ለመጠየቅ ይችል እንደሆነ እንጂ በማንኛውም ሁኔታ ታፍኜ ወደ ኢትዮጵያ እንድመጣ ሊያደርግ አይገባም። በዚህ ጉዳይ ተከላሽ መጋቢት 14 ቀን 2006 ዓ.ም ንደኞቹን እና ዘመዶቹን ለመጠየቅ ወደ ደቡብ ሱዳን ጃባ ከተማ ሂጆ እያለሁ በደቡብ ሱዳን ፀጥታ ሰራተኞች ካረፍኩበት ሆኜል የተያዘኩኝ ሲሆን ወዲያውኑም የኢትዮጵያ መከላከያ ደህንነት ሐይሎች ተረክበውኝ ንብረትነቱ የኢትዮጵያ በሆነ የጦር አውሮጳን ተጭኜ ወደ ኢትዮጵያ መጥቻለሁ። የኢትዮጵያ መንግስት የደቡብ ሱዳን መንግስት አሳልፎ እንዲሰጠኝ ያቀረበው ዓለም አቀፍ ሕግን የተከተለ ጥያቄ የለም። እኔም ጥያቄው ቀርቦ ለኢትዮጵያ መንግስት ተሳልፌ ልሰጥ የሚገባ ስላለመሆኑ በፍ/ቤት ክርክር

27

ለማቅረብ እድል አላገኘውም። ተከላሽ የኖርዌይ ዜግነት ያለኝ በመሆኑ የሃገሪ የኖርዌይ መንግስት በእኔ ተላልፎ መሰጠት ጉዳይ ሐሳብ ለመስጠት የሚችልበት ዕድል አላገኘም። በመሆኑም ተከላሽ በደቡብ ሱዳን የተያዘኩበትም ሆነ ወደ ኢትዮጵያ የመጣሁበት ሁኔታ በቅድሚያ በኢትዮጵያ እና በሱዳን መካከል እ.ኤ.አ. በ2012 የተፈረመውን ወንጀለኞችን አላልፎ የመስጠት የሁለትዮሽ ስምምነት በግልጽ የጣሰ ነው። በሁለት አገሮች መላክ እንዲህ ዓይነት ስምምነት ከተፈረመም ስምምነቱ እንዲከበር ዓለም አቀፍ ሕግ ያስገድዳል። በዚህ በኢትዮጵያ እና በሱዳን መካከል በተፈረመው ስምምነት መሰረትም የኢትዮጵያ መንግስት የሱዳን መንግስትን ተከላሽን አሳልፋ እንድትሰጥ መደበኛ ጥያቄ ማቅረብ ይጠበቅበታል። ነገር ግን የኢትዮጵያ መንግስት ተከላሽን አፍኖ ወደ ኢትዮጵያ ሲያመጣኝ ራሱ የፈረመውን የሁለትዮሽ ስምምነት ባለማክበር እና የሱዳን መንግስትንም የግዛት ሉአላዊነት በመጣስ የዓለም አቀፍ ሕጉን በጠራራ ፀሐይ ጥሷል። ይህ ብቻም ሳይሆን የኢትዮጵያ መንግስት ተከላሽ ታፍኝ ወደ ኢትዮጵያ እንድትመጣ ሲያደርግ በራሱ ሕገ መንግስት አንቀጽ 17/2፣ በዓለም አቀፍ ሁለንተናዊ የሰብአዊ መብት መግለጫ አንቀጽ 9፣ በዓለም አቀፍ የሲቪል እና ፖለቲካዊ መብቶች ቃል ኪዳን አንቀጽ 9 እና በአፍሪካ የሰብአዊ እና ሕዝቦች መብቶች ቻርተር አንቀጽ 6 ላይ ማንም ሰው አስቀድሞ በሕግ ከተደነገገው ሥርዓት ውጪ በግብታዊነት ሊያዘም ሆነ ሊታሰር እንደማይገባ በማስገንዘብ የተደነገጉትን የሰብአዊ መብቶች ድንጋጌዎች ጥሷል።

በመሆኑም ተከላሽ የተያዘኩበት እና ወደ ኢትዮጵያም የመጣሁበት አግባብ የኢትዮጵያን፣ የአፍሪካን እና የዓለም አቀፍን ሕግም ጭምር የጣሰ፣ ሰብዓዊ መብቱንም የረገጠ በመሆኑ ይህ ፍ/ዜት በጉዳዩ ውሳኔ ሳይሰጥ ክርክሩን አቋርጦ ወደ የዜግነት አገሪ /ኖርዌይ/ እንድትመለስ ትዕዛዝ ሊሰጥልኝ ይገባል።

1.3

እንደዚሁም ተከላሽ ክሱ የቀረበብኝ ነሐሴ 22 ቀን 2001 ዓ.ም የወጣውን የፀረ-ሽብር አዋጅ መሰረት በማድረግ ነው። ይህ አዋጅ ሽብርተኝነትን አስመልክቶ እጅግ ሰፊ እና ግልጽነት የሚገኝባቸው ድንጋጌዎች ይዞ የሚገኝ በመሆኑ ከሕጋዊነት መርሕ ጋር በቀጥታ የሚጣረስ ነው። አዋጁ ማናቸውንም መንግስትን በመቃወም የሚደረጉ እንቅስቃሴዎችን በሽብርተኝነት ትርጉም ውስጥ በማካተት የዜጎችን ሐሳብን በነፃነት የመግለጽ መብት የሚጥስ ወይም የሚገድብ ከመሆኑም በላይ ዜጎች የትኞቹ ተጨባጭ ድርጊቶች ሽብርተኝነት ተብለው እንደሚያስጠይቁ ባለመረዳት ራሳቸውን እንዲቆጥቡ እና የተለየ ሐሳብ ከማንፀባረቅ እንዲገደቡ የሚያደርግ ነው። በዚህም ጉዳይ ተከላሽ የአዋጁ አንቀጽ 4 ተጠቅሶ ክስ የቀረበብኝ ከመሆኑ ውጪ አድርገሐል የተባልኩት እንቅስቃሴ በአዋጁ አንቀጽ 3 ሥር የሽብር ተግባራት ተብለው ከተገለፁት ውስጥ በየትኛው ሥር እንደሚካተት ክሱ የማይገልጽ ከመሆኑም በላይ የተከሰሱበትን ጉዳይ ያስረዳሉ በሚል የቀረቡት ማስረጃዎችም ቢሆኑ በአዋጁ አንቀጽ 3 ሥር የሽብር ተግባር ተብለው ከተዘረዘሩት ውስጥ የትኛውንም ድርጊት ለመፈፀም ማቀዴን፣ መዘጋጀቱን፣ ማሰራጨን፣ ማነሳሳቱን ወይም መሞከራን አያስረዱም። በመሰረቱ በአዋጁ አንቀጽ 3 አንድ ድርጊት የሽብርተኝነት ድርጊት ሊባል የሚችለው አንድ የፖለቲካ፣ የሐይማኖት ወይም የእይዲዬሎጂ ዓላማን ለማራመድ በማሰብ የንፁሐን ዜጎችን ጥቅም መስዋዕት በማድረግ (at the expence of innocent interest) መንግስትን ለማንበርክክ ወይም ሕብረተሰቡን ወይም የሕብረተሰቡን ክፍል ለማስፈራራት የተደረገ ሲሆን ነው። መንግስትን በመቃወም በማናቸውም የትግል ሥልጣን በቀጥታ መንግስትን መታገል ሆነ ለመታገል ማቀድ ወይም መዘጋጀት የሽብርተኝነት ተግባር

uj

ሊባል እይቻልም። በመሆኑም ተከላሽ ያደረግኋቸው እንቅስቃሴዎች የጋምቤላ ሕዝቦች ተጨቁነዋል፤ ግናም ተፈጽሞባቸዋል በሚል እምነት ከጭቆና ነፃ እንዲወጡ ጨቋኝ ነው የምለውን መንግስትን በቀጥታ ለመታገል መወሰኔን እና ማቀዴን ሊያሳዩ ይችሉ እንደሆነ እንጂ በአዋጁ እንደተቀመጠው በንፁሐን ዋጋ መንግስትን ለማንበርከክ ማቀዴን ወይም መዘጋጀቱን ስለማያሳዩ በፀረ-ሽብር አዋጁ ሥር መክሰሱ ተቀባይነት የለውም።

- 1.4 ተከላሽ ጥስክኞች ተብሎ የተጠቀሰብኝ የፀረ-ሽብርተኝነት አዋጅ ቁጥር 652/2001 በነጋሪት ጋዜጣ ታትሞ የወጣውና በሥራ ላይ የዋለው ነሐሴ 22 ቀን 2001 ዓ.ም ነው። ማንኛውም ሕግ ከመታወጁ በፊት ለተፈፀሙ ማናቸውም ድርጊቶች ተፈፃሚነት እንደማይኖረው በኢ.ፌ.ዲ.ሪ. ሕገ-መንግስት አንቀጽ 22 ላይ በግልጽ ተደንግጎ ይገኛል። ሕገ-መንግስቱን ተከትሎ በ1996 ዓ.ም ተሻሽሎ በታወጀው የወንጀል ሕግ አንቀጽ 5/1/ ላይም ይኸው ሕግ ወደ ኋላ ተመልሶ የማይሰራ (Principle of non-reftoactivity) መሆኑን በግልጽ ተደንግጎ ይገኛል። ይህ መሰረታዊ የሕግ መርህ ኢትዮጵያ ተቀብላ ባፀደቀቻቸው አህጉራዊ እና ዓለም አቀፋዊ ሕጎች ላይም በሚገባ ዕውቅና የተሰጠው ጉዳይ ነው። ይህ መሰረታዊ የሕግ መርሕ በራሱ ሰዎች የሚያስቀጣና ጥፋት መሆኑ አስቀድመው እንዲያውቁት ባልተደረጉት እንቅስቃሴያቸው እንዳይጠየቁ እና እንዳይቀጡ የሚጠብቅ ከመሆኑም በላይ ከዚህ በላይ በተራ ቁጥር 3 ላይ ከተብራራው የሕጋዊነት መርህ (Principle of legality) ጋር በቅርብ የተቆራኝ እና በግልጽ የሚከለክል ሕግ በሌለበት ወንጀልም ሊኖር እንደማይችል የሚያረጋግጥ ነው።

መሰረታዊው የሕግ መርህ ይኸው ሆኖ እያለና መርሁም በአገሪቷ ሕገ መንግስት፣ በሌሎች የፌደራል መንግስቱ ሕጎች እና በዓለም አቀፍ ሕጎች በሚገባ የታወቀ ሆኖ እያለ ከሱ የቀረበብኝ የፀረ-ሽብር አዋጁ በሥራ ላይ ከመዋሉ በፊት ከ1996-2000 ዓ.ም አደረገላቸዋል በተባልኩበት እንቅስቃሴዎች ነው። እነዚህ ያደረግኋቸው እንቅስቃሴዎች ነሐሴ 22 ቀን 2001 ዓ.ም በሥራ ላይ በዋለው የፀረ-ሽብር አዋጅ መሰረት የሽብር ተግባራት ናቸው ቢባሉ እንኳን ከእነዚህ ሁለት መሰረታዊ የሕግ መርሆዎች አንፃር ተከላሽ ተጠያቂ ልሆንባቸው አይገባም።

2- ማስረጃውን በሚመለከት፡-

ዐቃቤ ሕግ ያቀረቡብኝን ከስ ያስረዱልኛል በማለት ካቀረባቸው ማስረጃዎች ውስጥ አንዱ ኝጉም ከምቻሬ የተባለው 1ኛ የዐቃቤ ሕግ ምስክር ነው። ይህ ምስክር ተከላሽ መጋቢት 16 ቀን 1996 ዓ.ም ደቡብ ሱዳን ጁባ ከተማ ውስጥ ሚልኬ በተባለው ሆቴል ውስጥ እርፌ እያለሁ ሊገቡኝኝ መጥተው ከተያዙት 3ኛ እና 4ኛ ተከላሾች ጋር አብሮ የተያዘ እና በኋላም እኛም ወደ ኢትዮጵያ በመጣንበት አስከፊ ሁኔታ አብሮን ከመጣ በኋላ ማዕከላዊ እስር ቤት ለረጅም ጊዜ ታስሮ ብዙ መከራን እንደተቀበለ እና በኋላም በእኔ ላይ ጨምሮ በሌሎች ተከላሾች ላይም መስክር የተባለውን መስክር ከእስር ለመፈታት ተደራድሮ የተስማማና ይህንኑንም ያደረገ ነው። በመሆኑም ምስክሩ በማዕከላዊ እስር ቤት በእስር ላይ በነበረበት ጊዜ በሽብርተኝነት ተከሶ ከባድ ቅጣት ከሚጣልበት እና መስክር የተባለውን መስክር ከክስ ነፃ ቢሆን እንዲመርጥ ከቀረበለት ፈታኝ ምርጫ እና ከተደረገበት ጫና አኳያ በተለይ ተከላሽን በመወንጀል የሰጠው ቃል ሙሉ በሙሉ ተቀባይነት ሊኖረው አይገባም። እንደዚያም ሆኖ ግን ምስክሩ 1ኛ ተከላሹ ጋዴን የተባለው ድርጅት ሊቀመንበር

4

የነበርኩኝ መሆኔን እና የድርጅቱ ዓላማ ደግሞ በትጥቅ ትግል የጋምቤላን ሕዝቦች ነፃ ለማውጣት መሆኑን የሰማ መሆኑን ከመግለፁ በቀር ሊጠይቀኝ ሲመጣ ከተያዘበት ቀን በቀር አግኝቶኝ እንደማያውቅ ከመናገሩም በላይ 1ኛ ተከላሽ ተዋጊ ሐይል ስመለምል፤ የጦርነት ቅስቀሳ ሳይሆን ወይም በማናቸውም ሁኔታ በፀረ-ሽብርተኝነት አዋጅ በተገለፀው አካሄድ የሽብር ወንጀል ለመፈፀም ሳቅድ፤ ሳሴር ወይም ስዘጋጅ የሚያውቁው ነገር እንዳለ አልመሰከረም። ይልቁንም ምስክሩ ጋ.ዴ.ን የተባለው ድርጅት የተቋቋመው ጅባ ላይ መሆኑን እና ድርጅቱ ሲቋቋም ደግሞ እኔ እንዳልነበርኩኝ እና መሰራች አባልም እንዳልነበርኩኝ፤ ለድርጅቱ አባልነት እኔ ሰዎችን እንዳልመለመልኩኝ፤ ተመሳሳይ የተባሉትን ሰዎችም እኔ በአካል እንዳላገኘኝቸው እና መመሪያም እንዳልሰጠኝቸው፤ ድርጅቱ ጋምቤላን ከኢትዮጵያ በመገንጠል የራሱን የጋምቤላ መንግስት ለማቋቋም የሚል ዓላማ ያለው ስለመሆኑ እንደማያውቁ፤ ድርጅቱም የታጠቁ አባላት ያሉት ስለመሆኑ እንደማያውቅ፤ ተከላሽ የጋ.ዴ.ን ሊቀመንበር ነው መባሉን ከመስማት ውጪ እሳቸው በቀጥታ እንደማያውቁ እኔንም ለመጀመሪያ ጊዜ ያገኘን መጋቢት 16 /2006 ዓ.ም ባረፍኩበት ሆኖል እያለሁ በሱዳን ፀጥታ ሐይሎች በተያዘኩበት ጊዜ መሆኑን፤ በዚህም ጊዜ እንደ ድርጅት ሊቀመንበርነትም ሆነ በሌላ ማዕረግ የሰጠኝቸው አንዳችም አመራር እንደሌለ፤ የድርጅቱ ሊ/መንበር ስለመሆኔ ከመስማታቸው ውጪም በድርጅቱ መመስረቻ ጽሑፍ ላይ ሊ/መንበር ሆኜ ስለመሾሜም ሆነ ሊ/መንበር እንደሆን የተወሰነበት የጠቅላላ ጉባኤ ውሳኔ ስለመኖሩ የሚያውቁት ነገር እንደሌለ ነው የመሰከሩት። በአጠቃላይ ምስክሩ ራሳቸውን ይደርስብኛል ብለው ካሰቡት ተጠያቂነት ለማዳን በማሰብ እና በዘናተኛ ተፅዕኖ ውስጥ ሆነው መመስከራቸው እንደተጠበቀ ሆኖ የሰጡት ምስክርነት ይዘን ሲታይም ተከላሽ በዚህ ችሎትም ሆነ በየትኛውም ሌላ የመንግስት አካል እሸባሪ ተብሎ ያልተፈረጀ ጋ.ዴ.ን የተባለ ድርጅት ሊ/መንበር መሆኑን ሰማሁ ከሚል በቀር ተከላሽ የትኛውንም ዓይነት የሽብር ወንጀል ለመፈፀም ያቀድኩኝ ወይም የተዘጋጀሁኝ ለመሆኑ አያረጋግጥም።

ዐቃቤ ሕግ ከእኚህ አንድ ምስክር ሌላ በእኔ ላይ ያቀረበው ሌላ የሰው ማስረጃ አቶ ሲሳይ ሸዋጋ የተባሉት የደረጃ ምስክር ሲሆን ምስክሩ የተጠሩትም ከእኔ ከ1ኛ ተከላሽ ኢ-ሜይል አድራሻ ሰነዶች ሲወጡ ማየታቸውን ለመመስከር ነው። ነገር ግን ምስክሩ የኢ-ሜይል አድራሻዬን የይለፍ ቃል በፈቃደኝነት የሰጠሁ ለመሆኑ ካለመመስከራቸውም በላይ ተገኙ የተባሉትን ሰነዶችም መለየት አልቻሉም። ከዚህ ውጪ ክሱን ያስረዱልኛል ያላቸውን ሰነዶች በማስረጃነት አቅርቧል። የመጀመሪያው ጋ.ዴ.ን የካድሬ እና የአመራር ስልጠናን አስመልክቶ ለግንቦት 7 አስተዳደር ምክር ቤት የላከው ዝርዝር ነው በሚል የቀረበው ሰነድ ይጠቀሳል። ይህ ሰነድ በግልጽ እንደሚታየው ገና በረቂቅ ደረጃ ያለ ነው። ሰነዱ ለግንቦት 7 አስተዳደራዊ ምክር ቤት ስለመላኩ የሚያሳይ አንዳችም ነገር የለውም። በ1ኛ ተከላሽም የተዘጋጀ ለመሆኑ የሚያሳይ ነገር የለውም። ይዘቱንም ስንመለከት እንዲሰጥ ተጠይቋል የሚባለው ስልጠና የአመራር እና የካድሬ ስልጠና እንጂ ወታደራዊ ስልጠና እንዲሰጥ የተጠየቀ መሆኑን አያሳይም። ተጠይቋል የተባለው የአመራር እና የካድሬ ስልጠናውም ቢሆን በእርግጥ ለሰልጣኞች ስለመስጠቱ ሰነዱ አያረጋግጥም። በአጠቃላይ ሰነዱ 1ኛ ተከላሽ እንደቀረበብኝ ክስ የሽብር ወንጀል ለመፈፀም ማቀዴንም ሆነ መዘጋጀቱን አያሳይም።

ዐቃቤ ሕግ ያቀረበው ሌላ ሰነድ ጋ.ዴ.ን ጥምረት ከተባለው ድርጅት ጋር አደረገ የተባለው የመግባቢያ ስምምነት ሰነድ ነው። ይህ ሰነድ በሁለት ድርጅቶች መካከል

4

ሊፈፀም የሚችል እስገዳጅ ስምምነት መደረጉን የሚያሳይ አይደለም። 1ኛ ተከላሽም በዚህ የመግባቢያ ሰነድ ጉዳይ ያረግሁት እስተዋጽዎ ስለመኖሩ የሚያረጋግጠው ነገር የለም። ተከላሽም አልተፈረመም። ይዘቱን በተመለከተም ሁለቱ ድርጅቶችን በጋራ ትግል ለማድረግ መግባባት ላይ መድረሳቸውን ከሚገልጽ በቀር በኢትዮጵያ ውስጥ ወይም በኢትዮጵያ ጥቅም ላይ በፀረ-ሽብር አዋጁ አንቀጽ 3 ላይ ከተዘረዘሩት የሽብር ተግባራት ውስጥ አንዱም እንዲፈፀም መግባባትም ሆነ ስምምነት መደረጉን አያሳይም። በመሆኑም ሰነዱ በ1ኛ ተከላሽ ያልተፈረመ በመሆኑ በማስረጃነት ተቀባይነት ሊኖረው የማይገባ ሲሆን በማስረጃነት መቅረቡ ተገቢ ነው የሚባል ከሆነ ደግሞ የሽብር ወንጀል ለመፈፀም ዕቅድ ወይም ዝግጅት መኖሩን ስለማያሳይ ውድቅ ሊደረግ ይገባል። ሌላው በሰነድ ማስረጃነት የቀረበው በጋምቤላ ሕዝብ ስም የሚንቀሳቀሱ በድኖች ወደ አንድነት ስለሚመጡበት እና ሌሎች መዋቅራዊ ስትራቴጂዎች እና እቅዶች ተዘርዝረውበታል የተባለ ጽሑፍ ነው። በዚህ ጽሑፍ የተገለፀው የጋምቤላ ደምክራሲያዊ ጥምረት ንቅናቄ /ጋዴፕን/ የሚባል አዲስ ፖርቲ ስለመመስረቱ ነው። ይህ ፖርቲ በኢትዮጵያ ውስጥ ወይም በኢትዮጵያ ጥቅም ላይ የሽብር ተግባር ለመፈፀም ማቀዱን ወይም መዘጋጀቱን የሚያስረዳ አንድም ማስረጃ አልቀረበበትም። በክሱ ውስጥም አንድም ቦታ እንኳን ስሙ አልተጠቀሰም። ሰነዱ ለ1ኛ ተከላሽ መላኩም 1ኛ ተከላሽ በክሱ ውስጥ ፈጽሟቸዋል ተብለው ከተነገሩባቸው ድርጊቶች ውስጥ አንዱን እንኳን ለመፈፀም ማቀዳቸውን ወይም መዘጋጀታቸውን አያሳይም። በመሆኑም ይህ ጽሑፍ ለጉዳዩ አግባብነት የሌለው በመሆኑ ውድቅ ሊደረግ ይገባል።

1ኛ ተከላሽ ጋምቤላውያንን ለሽብር እርምጃ እና ለውጊያ ለማነሳሳት የሰጠው መግለጫ ነው ተብሎ የቀረበውን በተመለከተ ተከላሽ ለፍ/ቤቱ በሰጠሁት የመከላከያ ቃላት እንደገለጸኩት በ1996 ዓ.ም በአኙዋክ ማህበረሰብ አባላት ላይ የተፈፀመውን ግድያ በየዓመቱ ለማሰብ በተደረገ ዝግጅት ላይ ንግግር እንዳደርግ የቀረበልኝን ግብዣ ተቀብዬ የደረግሁት ንግግር እንጂ አቅጂና አስቤ በክሱ ላይ እንደተገለፀው ጋምቤላውያንን ለሽብር እርምጃ እና ለውጊያ ለመቀስቀስ አስቤ ያደረግሁት አይደለም። ይልቁንም ንግግሩ የጋምቤላን አጠቃላይ ታሪክ እና በ1996 ዓ.ም የተደረገውን ግድያ አስመልክቶ ያቀረብኩት በመሆኑ እንደዚሁ ክክሱ ጋር ግንኙነት የለውም ተብሎ ውድቅ ሊደረግልኝ ይገባል።

በደቡብ ሱዳን የፀጥታ መ/ቤት 1ኛ እና 2ኛ ተከላሾችን በተመለከተ የተሰበሰበ የኢንተለጅንስ ሪፖርት ነው በሚል የኢትዮጵያ ብሔራዊ መረጃ ደህንነት አገልግሎት ለፌደራል ፖሊስ ወንጀል ምርመራ ዘርፍ የላከውን ጽሑፍ በተመለከተ ሲጀመር በጉዳዩ የደቡብ ሱዳን ፀጥታ መ/ቤት እንዳለበት የሚያሳይ አንድም ነገር የሌለው በመሆኑ እምነት የሚጣልበት አይደለም። በሰነዱ 2ኛ ገጽ ላይ የመልዕክት ልውውጥ ተደረገባቸው ተብሎ የተገለፁት ሁለት የስልክ ቁጥሮች በርግጥም የ2ኛ እና የ1ኛ ተከላሾች ስልክ ቁጥሮች ለመሆናቸው የሚያሳይ አንድም ነገር የለም። እንዲያውም የ2ኛ ተከላሽ ነው ተብሎ የቀረበው የስልክ ቁጥር /21121313477/ ጭራሽ በደቡብ ሱዳን የሚታወቅ አይደለም። ሌላው ከስልክ ቁጥሩ ጋር በተያያዘም በገጽ 5 ላይ እ.ኤ.አ. 22/11/2013 1ኛ ተከላሽ ጃባ ይገኝ ለነበረው ለ2ኛ ተከላሽ ተደወለለት ተብሎ የተገለፀው የስልክ ቁጥር /251921313477/ የኢትዮጵያ ስልክ እንጂ በጃባ የሚሰራበት አለመሆኑ ሲታይ ሰነዱ ጭራሽ አጠራጣሪ መሆኑን በሚገባ የሚያሳይ ነው። በጽሑፉ የተገለፀውን ብንመለከትም 2ኛ እና 1ኛ ተከላሾች አደረጉት የተባለው

uf

ንግግር በቀጥታ ቃል በቃል የተቀመጠ ሳይሆን ሰነዱን ያዘጋጀው አካል በራሱ መንገድ አቀናብሮ የሚፈው ነው። ይህ ደግሞ 2ኛ እና 1ኛ ተከላሾች የሃሳብ ልውውጥ አድርገዋል ቢባል እንኳን ይህ አሁን የቀረበው ጽሑፍ ተከላሾቹ አደረጉት የተባለውን ትክክለኛውን የሃሳብ ልውውጥ ለማስቀመጡ ማረጋገጫ ሊሆን አይችልም።

በአጠቃላይ ጽሁፉ 1ኛ ተከላሽን በተመለከተ የሚያሳየው ምንም አይነት የወንጀል ድርጊት ስለሌለ ተቀባይነት ሊኖረው አይገባም።

ሌላው የቀረበው ሰነድ 1ኛ ተከላሽ ጋ.ዴ.ን የፖለቲካ ንግግራም ማሻሻያ ማድረጉን ለግንቦት 7 ድርጅት የገለፀበት መልዕክት ነው ተብሎ የቀረበውን በተመለከተ 1ኛ ተከላሽ የጋምቤላ ዲሞክራሲያዊ ጥምረት ንቅናቄ /ጋ.ዴ.ጥ.ን/ የተባለ አዲስ ድርጅት መመስረቱን እና ዓላማውም በጋምቤላ ዲሞክራሲያዊ ሁኔታ እንዲኖር ከሚገልጽ በቀር በክሱ ላይ በተገለፀው ዓይነት የሽብርም ሆነ ሌላ ዓይነት ወንጀል ለመፈፀም መታቀዱን አያሳይም። ይልቁንም ሰነዱ 1ኛ ተከላሽ በጋምቤላ ውስጥ ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት እንዲመጣ ለማስቻል እዎንታዊ እንቅስቃሴ ማድረጉን ያሳያል ከሚባል በቀር ጋምቤላን ከቀረው ኢትዮጵያ የመገንጠል አላማ እንዳልነበረው የሚያሳይ በመሆኑ የዐቃቤ ሕግን ክስ የሚያፈርስ ነው።

በመጨረሻ ዐቃቤ ሕግ በ1ኛ ተከላሽ ላይ ያቀረበው የሰነድ ማስረጃ ተከላሽ በወ/መ/ሥ/ሥ/ሕ/ቁጥር 27 መሰረት ለፖሊስ ሰጠሁት የተባለውን የዕምነት ቃል ነው። በመሰረቱ ተከላሽ ከነበርኩበት ከደቡብ ሱዳን ያለ ፈቃድና ሕጋዊ ሥርዓትንም በሚጥስ ሁኔታ ታፍኜ ወደ ኢትዮጵያ እንድመጣ ተደርጌያለሁ። ከዚያም በኋላ በፈደራል ወንጀል ምርመራ ክሶስት ወር ላላነሰ ጊዜ ከጠበቃም ሆነ ከማንኛውም ሰው እንዳልገናኝ ተደርጌ ታስራ ቆይቻለሁ። በነፃ ፈቃድ የሰጠሁት እንደሆነ ተደርጎ ለዚህ ፍ/ቤት የቀረበው የተከላሽነት ቃል በግልጽ እንደሚያሳየውም እጅግ ሰፊ እና ከአመታት በፊት ነበሩ በተባሉት ክስተቶች ጉዳይ የመኪና ቀለም እና የሰሌዳ ቁጥር ሳይቀር በሰው ልጅ የአዕምሮ አቅም ሊታወሱ ይችላሉ ተብለው የማይገመቱ ጥቃትን ጉዳዮች ሳይቀሩ የተገለፀበት ነው። እነዚህ ሁኔታዎች በራሳቸው ተከላሽ ይህን የተከላሽነት ቃል በነፃ ፈቃድ የሰጠሁት እንዳልሆነ ይህ ፍ/ቤት ግምት ሊወሰድበት የሚገባ ነው። ከዚህም በተጨማሪ መርማሪው ቃሉን ሲቀበልኝ የነበረው ሽጉጥ ከፊት ለፊቱ ጠረጴዛ ላይ እያስቀመጠ እንደነበረ እና ድብደባም ይፈጽምብኝ እንደነበረ ለዚህ ፍ/ቤት በሰጠሁት የመከላከያ ቃሌ በሚገባ አስረድቻለሁ። ይህም በማስረጃነት የቀረበብኝ የተከላሽነት ቃል ከነፃ ፈቃድ ውጪ በማስገደድ የተገኘ በመሆኑ በሕገ መንግስቱ አንቀጽ 19/5 መሰረት በማስረጃነት ተቀባይነት ሊኖረው አይገባም።

በሌላ በኩል ግን ተገደረም ቢሆን በሰጠሁት የተከላሽነት ቃል ለማስረዳት የሞከርኩት በጋምቤላ ሕዝቦች በአጠቃላይ እና በተለይ ደግሞ በአኙዋክ ማህበረሰብ አባላት ላይ በተፈፀመው ግድያና በቀጠለው ጭቆና እጅግ በመማረር ሕዝቡ ከጭቆና መላቀቅ አለበት በሚል እምነት መንግስትን ለመቃወም መነሳቱን እና መንግስትን በመቃወም ከሚንቀሳቀሱ የክልሉ ሰዎች ጋር አብራ ለመስራት መሞከራን እንጂ በማንኛውም ሁኔታ የጋምቤላን ክልል ከቀረው የኢትዮጵያ ክፍል ለመገንጠል ወይም በፀረ-ሽብር አዋጅ ላይ እንደተገለፀው በሰላማዊ ሰዎች ላይ ወይም በሕብረተሰቡ ላይ ጉዳት በማድረስ መንግስትን ለማንበርከክ አስቤ እና አቅጂ መንቀሳቀሴን በማመን የሰጠሁት ቃል የለም። ይልቁንም በሰጠሁት ቃል ጋ.ዴ.ን. የተባለው ድርጅት አመራሮች እኔን ለምን በኢትዮጵያ አንድነት ከሚያምኑ ድርጅቶች ጋር ትብብር ለመፍጠር አሰብክ በሚል ከድርጅቱ አባልነት ያሰናበቱኝ መሆኑን በሰጠሁት

4

የተከላኸነት ቃል ገልጫለሁ። ይህን በተከላኸነት ቃል የገለጽኩትንም ድርጅቱ እኔን ከአባልነት ማባረሩን በመግለጽ በእንተርኔት ያሰራጨውን መግለጫ በመከላከያነት አቅርቤ አረጋግጫለሁ። እንደዚሁም በዚህ መዝገብ 5ኛ፣ 6ኛ እና 7ኛ ተከላኸችም እኔ ለመጀመሪያ ጊዜ ያየኋቸው በጁባ ከተማ ከነበርኩበት ሆቴል ከተያዘኩ በኋላ ወደ ጁባ አስር ቤት ተወስጄ ከአስር ቤቱ ወደ አውሮፕላን ጣቢያው ልወሰድ ስል እነሱም ከዚያው አስር ቤት ከሌላ ክፍል ወጥተው ስንቀላቀል መሆኑን ገልጫለሁ። እነዚህ ተከላኸችም ለፖሊስ እንዲሁም ለዚህ ፍ/ቤት በሰጡት የተከላኸነት እና የመከላከያ ቃላቸው ይህንን ያስረዱ ከመሆኑም በላይ በመከላከያነት ባቀረቧቸው የምስክርነት ቃሎችም እነሱ ተይዘው የነበረው ፈጽሞ ከእኔ ጋር በማይገናኝ ምክንያት መሆኑን፣ የያዛቸውም በጁባ የሚገኘው የአኙዋኮች ባሕላዊ ንጉስ መሆኑን አረጋግጠዋል። በመሆኑም ተከላኸ የራሴ የሆነ ታጣቂ እንደነበረኝ በክሱ የተገለጸው ሐሰት መሆኑ ተረጋግጧል።

በአጠቃላይ ተከላኸ በአደረግሁት እንቅስቃሴ መንግስትን ተቃውመሐል ልባል ከምችል እና ይህ ደግሞ በሕግም የተፈቀደ ከመሆኑ በቀር ፕሰሐል በተባልኩት የፀረ-ሽብር አዋጁ ላይ በተገለጸው መሰረት ያለኝን የፖለቲካ ወይም የሐይማኖት ወይም የኢይዲዩሎጂ ዓላማን ለማራመድ በማሰብ በየትኛውም ሰላማዊ ሕብረተሰብ ክፍል ጥቅም ላይ ጉዳት በማድረስ መንግስትን ለማንበርከክ ወይም ሕብረተሰቡን ወይም የሕብረተሰቡን ክፍል ለማስፈራራት ማቀዴን ወይም መዘጋጀቱን የሚያስረዳ ማስረጃ ያልቀረበብኝ በመሆኑ ከክሱ በነፃ እንድሰናበት አመለካከታለሁ።

1ኛ ተከላኸ:- አኬሎ አካይ

Amcha Mekonnen
በግናቸውም ፍ/ቤት ጠበቃና አግዛፊ
Consultant & Attorney at Law